"సినిమాకి తీసుకెళ్ళకపోతే పోనీ గానీ, ఎట్లీస్ట్ కాఫీ అయినా ఇప్పించవయ్యా, సుబ్బారావ్!"

"లేదు, మూర్తీ! దానిక్కూడా పరిస్థితులు కలిసి రావడం లేదు. ఇంట్లో పొద్దున్న వదినగారికి చేసిన భోజనం తప్పించి, మళ్ళీ వచ్చి మంచినీళ్ళు పుచ్చుకుంటే ఒట్టు! దరిద్రం. రోజు లిలా గడుస్తున్నాయి."

"జోక్ చేస్తున్నావా, గురూ?"

"జోకేమిటయ్యా! నిజం. పచ్చి నిజం! అంతా అనుకుంటారు, భ్రమ పడుతుంటారు అన్ని హంగులతో కనపడే ఫోటోస్టూడియోని చూడగానే దాని ఓనరు ఓ పెద్ద స్థితిమంతుడనుకుని. కానీ, నిజ మెవడికి తెలుసు?"

"అవున్లే, గురూ! నీ కష్టాలు, అదే నీ లాంటి వాళ్ళ కష్టాలు నాకు తెలియనివా? పోనీలే, ఏదైనా బేరం తగులుతుందేమో చూద్దాం! లెటజ్ ట్రై అవర్ బెస్ట్!"

"ఓ, ఎస్! అలా అన్నావు ఇంకా బాగుంది. బేరం వస్తే కాఫీయే కాదు, సినిమాక్కూడా రెడీయే! ఎటొచ్చీ వారం రోజులనుంచీ కనీసం లైటైనా వెలగంది ఈ వేళ వెలుగుతుందా అంటే వా క్కొంచెం అపనమ్మకంగా ఉన్నది మాత్రం అబద్ధం కాదు!"

"అందుకే అన్నాగదటయ్యా, లెటజ్ ట్రై అవర్ బెస్ట్ అని?"

"సరేలే!"

• • •

"నేను మీకు జ్ఞాపకం ఉండే ఉంటాను. . ."

"జ్ఞాపకం లేకపోవడమేమిటి? రంగారెడ్డిగూడెం రాజుగారు కదూ?"

"భలేవారండీ మీరు! ఊరి పేరు సహా జ్ఞాపకం ఉంచుకున్నారు!"

"రంగారెడ్డిగూడెంలో మీ పెళ్ళి ఎంత ఘనంగా జరిగిందో కళ్ళారా చూసి కూడా మరిచిపోగలనా చెప్పండి? వివిధ భంగిమల్లో మీకు నలభై ఫోటోలదాకా తీశానుకూడా!"

"రక్షించారు. మొత్తానికి గుర్తు పట్టగలిగారు. ఏదో అనుకోని పనులు తగలడం వల్ల ఫోటోలు వెంటనే తీసుకెళ్ళడం పడలేదు. తరవాత పొలం పనుల్లో పడి, రెండు నెలలు అసలు తీరికే కుదర్లేదు. బొమ్మలు రెడీయేనాండి?"

"ప్రూఫులు తీసి ఉంచాను, సార్! ఆఫ్‌కోర్స్, అన్నీ బాగానే వచ్చాయనుకోండి. కాకపోతే మీరు సెలెక్ట్ చేసినవే ఎన్‌లార్జ్ చెయ్యమన్నారని ఇన్నాళ్ళూ ఆగాను."

"థాంక్సండీ! ఓ సారి ప్రూఫులు చూపిస్తారా?"

"ఓ ఎస్! కూర్చోండి. ఇప్పుడే వస్తాను. డార్క్‌రూమ్‌లో ఉన్నాయి ప్రూఫులు!"

సుబ్బారావు డార్క్‌రూమ్‌లోకి వెళ్ళాడు. మూర్తి అతణ్ణి అనుసరించాడు.

"మంచి బేరమే తగిలినట్టుంది కదూ, సుబ్బారావ్?"

"మంచి బేరమే గానీ, పెద్ద కలిసొచ్చే బేరమేమీ కాదు, మూర్తీ! అతి కష్టం మీద ఆ వేళ రెండు వందలు అడ్వాన్సిచ్చాడు. అవి అప్పుడే ఖర్చై పోయాయి! ఇంకో రెండు వందలు బాలన్సుంది. అది బొమ్మలైతే గానీ ఇవ్వడు."

"ప్రూఫులు చూపించేయవోయ్, చాలు!"

"అసలు ప్రూఫులు వెయ్యలేదు, గురూ! ఫిలిం డెవలప్ చేసి అలా ఉంచేశాను."

"మరిప్పుడు వాడికేం చెబుతావు?"

"అసిస్టెంట్ తాళాలేసుకుని పోయాడని చెబుతాను. వెతికితే నెగిటివ్‌లు దొరక్కపోవు. అవి చూపించే నాటక మాడాలి!"

"సరే. ఏదో కానీ!"

సుబ్బారావు డార్క్‌రూమ్ లోంచి బయటికి వచ్చేశాడు.

"చూడండి, రాజాగారూ! ప్రూఫులు మా అసిస్టెంట్ బీరువాలో పెట్టి తాళం వేసుకెళ్ళాడు. నెగిటివ్‌లు తీసిస్తాను, చూడండి. దాన్నిబట్టికూడా ఈజీగా చెప్పొచ్చు ఏవి ప్రింట్లు వెయ్యాలో, ఏవి అక్కర్లేదో."

నెగిటివ్‌లు వెతకడం మొదలెట్టి అరగంట శ్రమపడ్డా అవి దొరకలేదు. అట్టపెట్టెలన్నీ లాగి చూస్తున్నాడు, సుబ్బారావు. మధ్య మధ్య అసిస్టెంట్ జనార్దనం మీద విసుక్కుంటున్నాడు, ఎక్కడ పెట్టాడా అని.

రాజులో సహనం సన్నగిల్ల సాగింది. అది గమనించిన సుబ్బారావు అతగాణ్ణి కబుర్లలోకి దింపాడు.

"చూడండి, గురువుగారూ! ఈ మధ్య హోటల్ భారత్‌విలాస్‌లో హత్య జరిగింది తెలుసా?"

"అవును. విన్నాను. పేపర్లో పడింది కదూ?"

"మహా ఘోరం లెండి! పచ్చటి నిలువెత్తు మనిషి నిండా గాయాలే!"

"అలాగాండీ? ఘోరమే!"

"చూస్తారా ఫోటోలు— నేనే తీశానండీ! అబ్బ! బొమ్మలు తీస్తుంటేనే ఒళ్ళు జలదరించి పోయిందంటే నమ్మండి!"

"ఏవీ చూపించండి?"

సుబ్బారావు అడుగు డ్రాయర్లోంచి ఓ కవరు తీసి రాజు చేతిలో పెట్టాడు.

"అబ్బా! చాలా తీశారే!"

"అవును. ఏమనుకున్నారు మర్డర్ కేసంటే? వివిధ భంగిమల్లో పదిహేను ఫోటోల దాకా తియ్యవలసి వచ్చింది. ఈ ఊళ్ళో పోలీసు కేసులన్నిటికీ నేనే వర్క్ చేస్తూంటాన్లెండి!"

"అలాగా, మంచి బేరాలే!"

"ఏం మంచో లెండి! పెద్దగా గిట్టదు. ముందు పెట్టుబడి పెట్టాలి. బిల్లు పాసై వచ్చేసరికి మూడు, నాలుగు నెలలు పడుతుంది. కాకపోతే, ఈ ఊళ్ళో పోలీసు వాళ్ళు కాస్త దయగల వాళ్ళు! మూడు వంతుల డబ్బు ముందే ఇచ్చేస్తారు. తెలిసిన హెడ్కాయన ఉన్నాడు లెండి. బొమ్మలు తియ్యడానికి స్పాట్‌లోకి వెళ్ళి వెళ్ళగానే ఇచ్చేస్తాడు మూడు వంతుల డబ్బు. బిల్లు పాసై నప్పుడు ఆ మొత్తం తను తీసుకుంటాడు. నాలుగో వంతు పోయినా, పెద్ద పోయి నట్టు లెక్క కాదు. ఎంత తక్కువ చూసుకున్నా నెల తిరిగేసరికి మూడు, నాలుగు బేరాలైనా తగులుతుంటాయి లెండి!"

"బాగుండండీ మీ బిజినెస్!" రోల్డ్‌గోల్డ్ ఫ్రేము కళ్ళద్దాలు తీసి జేబులో పెట్టుకుంటూ అన్నాడు రంగారెడ్డిగూడెం రాజు.

"అంతా మీ దయ!" అంటూ సుబ్బారావు ఆఖరు పెట్టెలో అడుగు నున్న నెగిటివ్‌లు అతి కష్టం మీద బయటికి తీశాడు.

రంగారెడ్డిగూడెం రాజు వాటిని దీక్షగా పరికించి చూసి, ఓ ముప్పై సెలెక్ట్ చేసి, "ఇవి బొమ్మలు వేయించండి. మళ్ళీ వచ్చే సోమవారం వస్తాను" అంటూ లేచాడు.

"ఓ హండ్రెడ్ రుపీస్ ఉంటే. . . ఇచ్చి వెళ్ళండి! పేపరూ అవీ కొనాలి కదూ? ఈ వేళల్లా ఇక మీ వర్క్ మీదే కూర్చుంటాను" అన్నాడు సుబ్బారావు రాజు దాటిపోతే మళ్ళీ నెల్లాళ్ళ దాకా రాడేమోనని.

రంగారెడ్డిగూడెం రాజు కాస్త ఇబ్బందిగా చూసి, "సోమవారం ఇచ్చేస్తాన్లెండి" అన్నాడు.

"అబ్బే, మీ రివ్వరని కాదు, ఈ వేళ శనివారం కదూ! ఈ వేళే పేపర్ కొనేస్తే . . . రేపంతా కూర్చుని మీ వర్క్ ఫినిష్ చేసెయ్యొచ్చని. స్లాక్ సీజన్ కదండీ? మేము ఎక్కువ స్టాక్ పెట్టుకోలేదు. అందుకని. . ." అంటూ నసిగాడు సుబ్బారావు.

"సరే. . . తెచ్చి ఇస్తాను. ఇప్పుడు లేవు. మా బావమరిది దగ్గర తీసుకుని ఓ గంటా గంటన్నర తరవాత వస్తాను. మీరు ఉంటారుగా?" అన్నాడు రాజు.

అవకాశం చెయ్యి దాటిపోతుందేమోనని మనసు పీకుతున్నా, సుబ్బారావు ఆ విషయం వ్యక్తం కాకుండా, లేని నవ్వు తెచ్చి పెట్టుకుంటూ, "ఉంటాం, సార్! రాత్రి ఎనిమిదింటిదాకా ఉంటాను. డెలివరీ ఇవ్వవలసిన బొమ్మలు చాలా ఉండిపోయాయి" అన్నాడు.

"అలాగైతే ఇంకేం? నాలుగూ నాలుగున్నర కల్లా వస్తాను. కాస్త ఆలస్యం అయినా తప్పకుండా వస్తాన్లెండి!" అంటూ నిష్క్రమించాడు రాజు.

"ఏమిటి గురూ, తగిల్తే తగిలి అలా దెబ్బ కొట్టేసింది? టెరిలీన్ జేబులోంచి వంద నోటు నీకు కనపడలేదా సుబ్బారావ్! ఉంచుకునే లేవన్నాడు రాజు." అనుమానంగా అన్నాడు మూర్తి.

"వెంటనే ఇచ్చేస్తే రాజుగారి గొప్పేముంది చెప్పు? అయినా, ఈ వందా వారి బావమరిది మీద రుద్దాలని గురువు గారి ప్లాను. అంతకన్నా మరేం లేదు. అయినా వస్తాడ్లే! ఎక్కడికి పోతాడు?" అంటూ నవ్వాడు సుబ్బారావు.

ఏవో పిచ్చాపాటీ కబుర్లు చెప్పుకుంటూ గడిపారు సుబ్బారావూ, మూర్తీ ఓ రెండు గంటలు పైగా. టైము ఐదైంది. అసహనంగా చూశారు మరో గంట. ఆరైంది రాజు జాడ లేదు.

"ఇంతే, గురూ. ఈ పల్లెటూరి పెద్దమనుషుల్ని నమ్మకూడదు. మాట మీద నిలబడరు!" అంటూ నిట్టూర్చాడు సుబ్బారావు.

• • •

"ఏమండీ! ఈ ఫోటోకి మూడు కాపీలు తీసి పెడతారూ? అర్జెంటుగా కావాలండీ!" అన్న తియ్యటి గొంతుక విని సుబ్బారావు తలఎత్తి చూశాడు, చదివే పుస్తకం ఆపుజేసి. అంతదాకా కుర్చీలోనే కూర్చుని కునికిపాట్లు పడుతున్న మూర్తికూడా అటు వైపు చూశాడు అప్రయత్నంగా, రాజు వచ్చాడేమోనని.

ఎదురుగా ఓ పదమూడు, పధ్నాలు గేళ్ళ అమ్మాయి. ముద్దబంతి పువ్వులా ఆకర్షణీయంగా ఉంది. ఎర్రటి ఎరుపూ కాదు, తెల్లటి తెలుపూ కాదు. రెండూ

'మానస'

మిళితమైన పసిడిఛాయల్లో, చక్రాల్లాంటి కళ్ళలోంచి వెలువడే అమాయకమైన చూపులతో, కాస్త బొద్దుగా, మరింత ముద్దుగా ఉందా అమ్మాయి.

సుబ్బారావు లిప్తపాటు అవ్యక్తమైన ఆనందంతో పరికించి చూసి, "ఏం కావాలమ్మా?" అని అడిగాడు.

"ఏం లేదండీ ... ఈ ఫోటోకి మూడు కాపీలు కావాలి!" అంటూ కాగితం మడతల్లోంచి ఓ నెగిటివ్ తీసి సుబ్బారావు కిచ్చింది. నెగిటివ్‌ని వెలుగులో పరీక్షించి, "అలాగేనమ్మా! మూడు రూపాయలౌతుంది" అన్నాడు.

"అయితే, ఎప్పుడిస్తారు? మళ్ళీ నేను మంగళవారం పొద్దున్నే బడిలో ఇచ్చేయాలి. టెన్త్ క్లాస్ పరీక్షలకే ఫోటోలు కావాలట." ఎంతో అమాయకంగా, ఆత్రతగా అడుగుతున్న ఆ అమ్మాయిని చూసి ముచ్చట పడ్డాడు సుబ్బారావు. మూర్తి విస్మయంగా చూస్తున్నాడు.

"అలాగేనమ్మా! సోమవారం బడి నుంచి ఇంటికి వెళ్ళేటప్పుడు ఇలా వచ్చావంటే. . . రెడీగా ఉంటాయి" అన్నాడు సుబ్బారావు.

"తప్పకుండా నాండి?" అంటూ కృతజ్ఞతానందంతో ఆ అమ్మాయి తన కళ్ళలోకి చూసేసరికి ముగ్ధుడై పోయాడు సుబ్బారావు. "కావాలంటే సోమవారం పొద్దున్నకే ఇచ్చేస్తాను. బడికి వెళ్ళేటప్పుడు వచ్చి తీసుకెళ్ళమ్మా!" అన్నాడు.

"చాలా థాంక్సండీ! వెళ్ళొస్తాను" అని ఆ అమ్మాయి వెనక్కి తిరిగేసరికి నవ్వుతూ అడిగాడు సుబ్బారావు.

"డబ్బులు తీసుకురాలేదా, పాపా!"

"లేదండీ! ఈ ఫోటో ఇచ్చి ఎంతో కనుక్కురమ్మంది మా పిన్ని! సోమవారం పొద్దున్నే తీసుకు వస్తాన్లెండి!" అంది నొచ్చుకుంటూ మరింత అమాయకంగా!

అంతసేపూ చక్రాల్లాంటి ఆ అమ్మాయి కళ్ళలో మెదిలే అమాయకతని చూస్తూ ఎంతో ముచ్చట పడుతున్న సుబ్బారావు, డబ్బులు తేలేదని ఆ అమ్మాయి నొచ్చుకోవడం చూసి, 'ఎందు కడిగానా?' అని తను మరింత నొచ్చుకున్నాడు. ఆ విషయం వ్యక్తం కాకుండా నవ్వుతూ, "చెప్పమ్మా నీ పేరు వ్రాసుకుంటాను" అన్నాడు నెగిటివ్ చిన్న సైజు కవర్లో పెడుతూ.

ఎదురుగా ఉన్న మూర్తిని చూసి కాస్త బిడియపడి, "రజని" అంది ఆ అమ్మాయి.

"సరే. . . వెళ్ళిరా, అమ్మా! సోమవారం తొమ్మిదింటికల్లా ఫోటోలు రెడీ!" అన్నాడు సుబ్బారావు.

"థాంక్సండీ. వెళ్ళొస్తాను" అని, రోడ్డు దాకా వెళ్ళిపోయిన రజని గబగబా వెనక్కి తిరిగొచ్చేసింది.

ఏమిటన్నట్టు నవ్వుతూ ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు సుబ్బారావు.

"ఏం లేదండీ. ఆ ఫోటోలో బొట్టు సరిగా పడలేదండీ! మీరు కొంచెం దిద్దుతారు కదూ?"

"ఓ ఎస్! అలాగేనమ్మా! బొట్టు కాటుకా కూడా దిద్దుతాను. సరేనా?" అన్నాడు సుబ్బారావు.

"థాంక్సండీ" అంటూ వెనుదిరిగి

కుటుంబము అంతటికీ 2 ఫోస్ఫోమిన్ టానిక్కుల వలన ఆరోగ్యము కలుగును

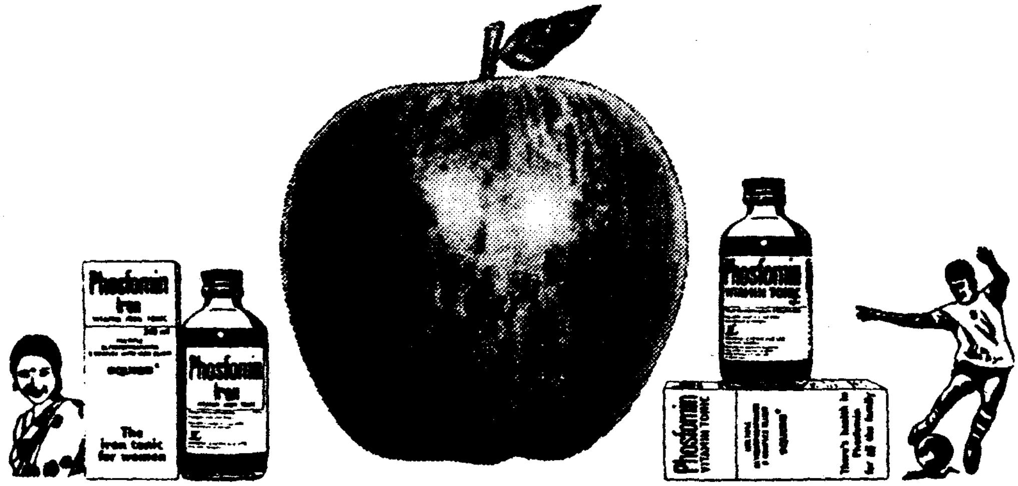

ఫోస్ఫోమిన్ ఐరన్
స్త్రీల కోసం ఐరన్ టానిక్
శరీరములో ఆరోగ్యమైన ఎర్రని రక్తం కోసం అవసరంగా ఐరన్ సమకూర్చి, శరీరంలో ఐరన్ పాలు సరిగ్గా ఉండేందుకు తోడ్పడుతుంది. దీనిలో బి-కాంప్లెక్స్ విటమిన్లు మరియు మల్టిపుల్ గ్లిసరోఫాస్ఫేట్స్ కూడా ఉన్నాయి. అవి మీలో ఆరోగ్యాన్ని పెంపొందించడమేగాక మీకు చురుకుదనాన్ని యిస్తాయి. అలసటను దూరం చేస్తాయి. స్త్రీల కోసం ప్రత్యేకంగా రూపొందించిన అతిక్ర ప్రథమ టానిక్—ఫోస్ఫోమిన్ ఐరన్.

ఫోస్ఫోమిన్ విటమిన్
కుటుంబము అంతటికీ విటమిన్ టానిక్
సంపూర్ణ రుచిగల టానిక్. ఆహారాన్ని హరించేందుకు మేలైనది. దీనిలో ముఖ్యమైన బి-కాంప్లెక్స్ విటమిన్లు మరియు మల్టిపుల్ గ్లిసరోఫాస్ఫేట్లు ఉన్నాయి. అవి మీ కుటుంబానికంతటికీ ఆరోగ్యాన్ని, చురుకుదనాన్ని సమకూరుస్తాయి. కుటుంబంలోని వారందరూ మెచ్చే టానిక్— ఫోస్ఫోమిన్ విటమిన్.

ఫోస్ఫోమిన్ టానిక్కులు: ఆకలిని, శక్తినీ అధికం చేస్తూ శరీరంలో రోగనిరోధక శక్తిని పెంపొందిస్తాయి

[illegible]

శత్రువును ఆహుతి చేయాలనే ఆశతో రగిల్చిన అగ్ని, ఆ శత్రువుకన్నా మనలనే ముందుగా కాల్చివేస్తుంది.

— చైనా సామెత

వెళ్ళిపోతున్న రజనిని మూర్తి ఏదో గబాల్న చెప్పగా, గుమ్మం దాకా వెళ్ళి వెనక్కి పిలిచాడు సుబ్బారావు.

''ఏమమ్మా! మీ ఇల్లు ఇక్కడికి దగ్గరేనా?''

''దగ్గరేనండీ. . . పార్కు వెనకాల సందులో! ఏమండీ, అలా అడిగారు?'' విస్మయంగా అడిగింది రజని.

''అబ్బే, ఏం లేదమ్మా! దగ్గరే కాబట్టి ఇంటికెళ్ళి శుభ్రంగా మొహం కడుక్కుని, బొట్టూ కాటుకా పెట్టుకుని రా! అదీగాక పాత ఫోటోలో ఇయర్ రింగ్సుకూడా సరిగా పడలేదు. అవికూడా పెట్టుకొచ్చావంటే మళ్ళీ తీస్తానమ్మా బొమ్మ! ఎక్కువ తీసుకోనులే. ఆ మూడు రూపాయలే!'' నవ్వుతూ అన్నాడు సుబ్బారావు.

సుబ్బారావు చెప్పింది విని ఓ క్షణం ఆలోచించి, ''అలాగేనండీ! అరగంటలో వచ్చేస్తాను. చీకటిపడిన తరవాత బయటికి వెళ్ళడానికి మా ఇంట్లో ఒప్పుకోరండీ! అయినా, అర్జెంటని మా పిన్నితో చెప్పి అరగంటలో వచ్చేస్తాన్నండి!'' అంది రజని.

''వచ్చేటప్పుడు డబ్బులు మరిచిపోకమ్మా?'' నవ్వుతూనే అన్నాడు సుబ్బారావు.

''అలాగేనండీ'' అంటూ వడివడిగా నడుస్తూ వెళ్ళిపోయింది రజని.

''థాంక్స్, మూర్తీ! నీ సూచన మేరకు కొత్త బొమ్మ తీస్తాననగానే డబ్బులు తీసుకొచ్చేస్తానంది. డబ్బులు లేవే అన్నది తలుచుకుని, తలుచుకుని బాధపడటమే గానీ, ఎలా సంపాదించాలో స్ఫురించలే మట్టిబుర్రకి! అయినా, బాగా ఆలోచించి చూస్తే, మనకే సిగ్గనిపించడం లేదూ ... మనం ఈ స్టేజికి దిగిపోయినందుకు?''

''ఒక్కొక్కప్పుడు పరిస్థితుల లాగే ఉంటాయి, గురూ! మనం పెద్ద బాధ పడకూడదు. అసలు పట్టించుకోకూడదు.'' నవ్వుతూ అన్నాడు మూర్తి.

• • •

అరగంట గడిచింది.

రంగారెడ్డి గూడెం రాజు రాలేదు. ఆలోచనంతా అతగాడి మీదే పెట్టుకుని కొండంత ఆశతో చూస్తున్నాడు సుబ్బారావు.

ఫోటో తీయించుకుంటానన్న రజని కూడా రాలేదు. టైము ఏడు దాటింది. బాగా చీకటి పడింది. సన్నటి తుంపర ప్రారంభమైంది.

''పోనీ, అలా చిన్న రౌండేసి వద్దామా, సుబ్బారావ్?''

''తీరా రంగారెడ్డిగూడెం రాజు వచ్చే టైముకి మనం లేకపోతే ... చేతులారా పోగొట్టుకున్నట్టవుతుంది. పట్టు, గురూ. కాస్సేపు ఓపిగ్గా కూర్చుందాం. ఆలస్యమైనా వచ్చేస్తానన్నాడుగా రాజు? ఆ తరవాత మనం ఎటు తిరిగినా పరవాలేదు. ఏమంటావు, మూర్తీ?''

''అలాగే, గురూ! అదిగో, నీ అసిస్టెంట్ జనార్దనం కూడా వస్తున్నాడు'' అన్నాడు మూర్తి.

''చూడు, జనార్దనం, ఎక్కడికీ వెళ్ళక! ఆ రంగారెడ్డి గూడెం రాజుగారి పెళ్ళి ఫోటోలు ప్రింట్లు వెయ్యాలి!'' అన్నాడు సుబ్బారావు లోపలి కొస్తున్న అసిస్టెంట్ జనార్దనాన్ని ఉద్దేశించి.

''అలాగే, గురూగారూ!'' అంటూ అతడు లోనికి దారితీశాడు.

* * *

''టూ టౌన్ హెడ్ గారు పంపించారండీ! మూనె మిల్లు జంక్షన్లో లారీ సైకిల్ని గుద్దేసిందండీ! ఇద్దరు పోయారు! బొమ్మలు తియ్యాలంట—హెడ్డుగారు తొందరగా రమ్మన్నారు.'' సెల్యూట్ కొట్టి పోలీసు కానిస్టేబుల్ చెబుతున్నాడు.

''మీ అవసరం అయితే వస్తారయ్యా! తరవాత మా మొహం చూడరు. చాల్లే! మాకు వీల్లేదని చెప్పు. ప్రతిసారీ వెంటనే డబ్బిచ్చే వాళ్ళు ... రెండు మూడు పార్లనించీ లేటు చేసేస్తున్నారు. మా దగ్గర ఆలస్యాలూ, అరువులూ కుదరవు. ఆ మాట చెప్పు మీ హెడ్డుతో!'' అన్నాడు సుబ్బారావు చికాగ్గా.

''డబ్బు మాట మీకు చెప్పి రమ్మన్నారు. కొత్తగా వచ్చిన పి. ఎ. గారు కాబట్టే బిల్లు లాలస్యం అయ్యాయి గానీ, ఇప్పుడలాంటి దేం లేదని చెప్పమన్నారు. బొమ్మలు తియ్యగానే మన పద్ధతిలోనే మూడు వంతులు ఇచ్చేస్తానన్నారు. త్వరగా రండీ, అవతల ట్రాఫిక్ నిలిచిపోయింది'' అంటూ ఒత్తిడి చెయ్యటం మొదలెట్టాడు కానిస్టేబులు.

సందేహంగానూ, అనుమానంగానూ చూశాడు సుబ్బారావు.

''నిజం, సుబ్బారావుగారూ! మీ రండి! కావాలంటే అడ్వాన్సిస్తేనే తీస్తురుగాని బొమ్మలు. రండి, బాబూ, తొందరగా! ట్రాఫిక్ ఆగిపోయింది.''

''సరేలేగానీ, నేను వస్తే డబ్బు విషయంలో మీ హెడ్డు మొహమాట పెట్టేస్తాడు. కూరగాయల బేరమాడతాడు. అదీగాక, నాకు వీలవదు. పనుంది. కాబట్టి మా అసిస్టెంటుని పంపిస్తాను. బాగానే తీస్తాడులే! డబ్బుమాత్రం వెంటనే ఇచ్చేయాలి!'' అంటూ కానిస్టేబిల్ని మరోసారి హెచ్చరించి, తను వెళితే రంగారెడ్డి గూడెం రాజు వచ్చి వెళ్ళిపోతాడేమో నని అనుమానపడి అసిస్టెంట్ జనార్దనానికి అప్పగించాడు ఆ పనిని.

''డబ్బు విషయంలో ఖచ్చితంగా ఉండు, జనార్దనం!'' అని గట్టిగా చెప్పాడు సుబ్బారావు. కెమేరా, ఫ్లాష్ కిట్టూ వగైరాలు తీసుకొని పోలీస్ జీప్ ఎక్కాడు జనార్దనం!

* * *

ఎనిమిది దాటింది.

రంగారెడ్డి గూడెం రాజు జాడ లేదు. తాగి పడుకుంటాడెక్కడో అనుకున్నాడు సుబ్బారావు. సగం చదివి ఆపిన నవల తియ్యబోతుంటే రజని నెగిటివ్ ఉన్న కవరు కనపడింది అతనికి. వాచీ చూసుకున్నాడు. ఎనిమిదింబావు. అంత పొద్దుపోయిన తరవాత ఇక ఆ అమ్మాయి వచ్చే సూచనలు కనబడలే దతనికి. అదీగాక సన్నటి జల్లు కూడా పడుతూంది.

రజని అని మదిలో మెదలగానే ... ఫోటో కోసం ఆ అమ్మాయి ఎంత అమాయకంగా, ఎంత ఆదుర్దాగా, ఎంత ముద్దుగా అడిగిందో స్ఫురించిం దతనికి. వెంటనే డార్క్ రూమ్లోకి వెళ్ళాడు ప్రింట్లు వెయ్యడానికి. ప్రింట్లు వేస్తే మహా అయ్యే ఖర్చు మూడు కాపీలకీ కలిపి రూపాయి! అందుకే సందేహించకుండా వేసేశాడు, అంతగా కొత్త బొమ్మ తీసినా నష్టం లేదని.

తొమ్మిదైంది.

రంగారెడ్డి గూడెం రాజు జాడ లేదు.

స్టూడియో లోపలి తలుపులన్నీ వేసేసి అసిస్టెంట్కోసం కూర్చున్నాడు. ఇంతలో జనార్దనం వచ్చేశాడు.

''పన్నెండు బొమ్మలు తీశాను, గురువుగారూ! అతి కష్టం మీద తన జేబులోంచి తీసి అరవై అడ్వాన్సిచ్చాడు హెడ్డు. మిగతాది సోమవారం ఇస్తానన్నాడు'' అంటూ డబ్బు సుబ్బారావు చేతిలో పెట్టాడు.

''సరేలే. ఎంత ప్రాప్తమో అంతలే!'' అని ఓ పది తీసి జనార్దనాని కిచ్చి [illegible]

''ఏం, మూర్తీ! [illegible] పోయి ఉంది. ఓ గుక్కెడు వేసుకుంటేగాని బండి కదలదు! ఆ తరవాత సుష్టుగా భోజనంచేసి పడుకుంటే [illegible] రేపు సండే కదా? ఇంకాస్త ఏమైనా చేసుకోవచ్చు'' అంటూ ఎదురుగా ఉన్న బార్ లోకి దారి తీశాడు.

* * *

సోమవారం ప్రొద్దున్నే ఎనిమిదింటికే స్టూడియో కెళ్ళి, ఫిలిమ్ డెవలప్ చేసి, ప్రింట్లు వేస్తూ వేస్తూ సుబ్బారావు కొయ్యలా బిగుసుకుపోయి ఉండిపోయాడు.

''ఏమైంది సుబ్బారావ్? ఏమైంది?'' అంటూ సుబ్బారావు భుజం పట్టుకుని కదిపిన మూర్తికి సన్నటి ఎర్ర లైటు కాంతిలోనే సుబ్బారావు వేస్తున్న ప్రింట్లు చూసేసరికి మరి ఇక నోట మాట రాలేదు.

కేవలం పొట్టమీంచి లారీ వెళ్ళి పోయిందేమో, అలిసిపోయి నిద్రపోతున్నట్టు ఆ మొహంలో బొట్టూ, కాటుకా చెక్కుచెదరకుండా ఉన్నాయి ఓ ఫోటోలో!

మరో ఏంగిల్లో తీసిన బొమ్మలో పొడుగాటి లోలకుల్లాంటి ఇయర్రింగ్ వ్రేలాడుతూ ముద్దొచ్చేట్టుంది.

ఇంకో ఏంగిల్లో తీసిన బొమ్మలో గుప్పెట్లోంచి బయటికి కనబడుతూ ఉన్న అయిదు రూపాయల నోటుంది.

ఆ ఫోటోలు చూస్తూ కొన్ని క్షణాలు నోరు విప్పలేకపోయినా, కంపరమెత్తినట్టై నిలదొక్కుకోలేక—''నేనే ఈ ఘోరానికి కారణం! నేనే, సుబ్బారావ్, రజనిని చంపింది. నేనే ... నేనే!'' అంటూ దాదాపు పిచ్చిగా అరుస్తున్న మూర్తిని, ''మీరు చంపడ మేమిటి, గురూ గారూ! ఫోటో స్టూడియో కెళ్ళి ఫోటో తీయించుకోవాలని తొందర్లో గబగబా నడుస్తూ ఎదురుగా వచ్చే సైకిలు గుద్దేస్తుందేమో నని కంగారుపడి పక్కకి తప్పుకోబోతే, వెనకాల్నించి దూసుకొచ్చిన లారీ తొక్కేసిందట! ఆ అమ్మాయితో బాటు ఆ సైకిల్ కుర్రాడు కూడా లారీ క్రిందకే వెళ్ళాడట! అంతే గానీ మీరు చంపడమేమిటి?'' అంటూ భుజం పట్టుకుని కదిపినా ఇంకా పిచ్చిగానే అరుస్తున్న మూర్తినీ, మాటా చేతా లేకుండా కొయ్యబారిపోయి నిశ్చలంగా ఉన్న సుబ్బారావునీ చూస్తూ ఏమీ అర్థం కాక అలాగే ఉండిపోయాడు జనార్దనం. ★